

دیدگاه

به کجا باید شکایت کرد؟

وحید مژده

■ ماه‌هست که مناطق مرزی افغانستان با پاکستان در ولایات نورستان و کتر مورد حملات راکتی و توپخانه نیروهای پاکستانی قرار دارد. هر روز ده‌ها راکت به این مناطق فرود می‌آید و اخیراً در شهرستان ناری ولایت کتر، یک جنگل نیز در نتیجه این حملات آتش گرفت که خسارات زیاد زیست‌محیطی هم به بار آورد.

سال گذشته نیز موجی از حملات راکتی پاکستان به مناطق مرزی شرق افغانستان، به کشته و مجروح شدن تعدادی از ساکنان این مناطق انجامید و مردم را به ترک خانه‌هایشان مجبور کرد و امسال هم مردم به سرنوشت مشابهی مواجه‌اند که این بار هم مانند همیشه، نیروهای مسلح افغانستان و خارجی‌ها در دفاع از مردم دست به اقدامی نزده‌اند.

فرماندهان نظامی کشور همیشه مدعی آماده بودن برای دفاع از کشورند و می‌گویند در صورت سپردن مسوولیت‌های امنیتی، آنها توان مقابله با هر چالشی را دارند. اگر به راستی چنین است، پس چرا در برابر حملات پاکستان عکس‌العملی نشان نمی‌دهند؟ یک دلیل می‌تواند این باشد که نیروهای مسلح افغانستان از نظر تجهیزات نظامی در وضع مساعدی نیستند و توان مقابله با حملات پاکستان را ندارند. اگر چنین است پس چگونه می‌توان انتظار داشت این نیروها پس از سال ۲۰۱۴ توان دفاع از کشور را داشته باشند؟

شکی نیست که نیروهای مسلح افغانستان از نظر سلاح‌های سنگین در مضیفه قرار دارند اما براساس گزارش‌های منبع بین‌المللی، قرار است تا سال ۲۰۱۴ و تعدادی از سلاح‌های سنگین نیروهای خارجی از افغانستان خارج شده و در اختیار بعضی از کشورهای آسیای میانه قرار گیرد. این درحالی است که در قرارداد استراتژیک میان افغانستان و ایالات متحده آمریکا، بر امر تقویت نیروهای مسلح افغانستان تاکید شده است. مساله دیگری که در سندن استراتژیک روی آن تاکید شده، حمایت از افغانستان در صورت حمله نظامی از جانب کشورهای دیگر است. در برابر حملات پاکستان، آمریکایی‌ها حتی نخواستند تا از این وضع ابراز «نگرانی» کنند. گفته می‌شود که نیروهای خارجی از وزارت دفاع افغانستان خواسته‌اند در برابر اقدامات خصمانه پاکستان، از عکس‌العمل متقابل خودداری ورزد. کسانیکه در دیروز در دفاع از امضای سند استراتژیک با آمریکا گلو پاره می‌کردند و امضای این سند راهبردی را ممانی در برابر مداخله کشورهای همسایه قلمداد می‌کردند، امروز منفعلانه خاموشی پیشه کرده‌اند. سوال این است که در صورت حضور بیش از صد هزار سرباز خارجی که اکثرشان نیروهای آمریکایی‌اند، آمریکا در برابر مداخله و تجاوز پاکستان حتی اعتراض لفظی هم نمی‌کند، پس دستاورد افغانستان از امضای این سند چیست؟

اکثون وزارت امور خارجه افغانستان اعلام داشته است که اگر حملات پاکستان به خاک افغانستان قطع نشود، افغانستان به شورای امنیت سازمان ملل متحد شکایت خواهد کرد. می‌پرسیم حتی اگر افغانستان دست به دامن شورای امنیت نشود، چه نتیجه‌ای به دست خواهد آورد؟

پاکستان در برابر شکایات افغانستان خواهد گفت که به منظور سرکوب تندروان طالب، در مناطق مرزی عملیات انجام داده است. این خواست آمریکاست که می‌خواهد نیروهای پاکستانی علیه تندروان در مناطق مرزی عملیات نظامی انجام دهد. به دلیل کوهستانی بودن منطقه و رفت‌وآمد تحرکات شورشیان در دو سوی مرز، امکان دارد راکت یا گلوله تویی هم به خاک افغانستان اصابت کرده باشد. نیروهای پاکستانی را آینده با احتیاط بیشتری عمل خواهند کرد.

دلیل دیگری که پاکستان شاید در شورای امنیت ارایه کند این خواهد بود که تعدادی از طالبان پاکستانی در نتیجه فشار عملیات نظامی نیروهای پاکستانی، به داخل افغانستان پناه برده‌اند و علیه پاسکاهای مرزی پاکستان دست به عملیات می‌زنند. ما مجبوریم آنها را اماج قرار دهیم زیرا حکومت افغانستان از این کار عاجز است. شورای امنیت برای درک حقیقت، هیات و نظری به مرزها نخواهد فرستاد. عدم عکس‌العمل نظامی افغانستان در برابر پاکستان، تأیید این ادعای پاکستان خواهد بود که افغانستان حضور نظامی در این منطقه ندارد و بنابراین پاکستان حق دارد تا علیه شورشیان دستت به عملیات بزند. نتیجه اینکه شورای امنیت از دوطرف تقاضا خواهد کرد تا برای حل چالش‌های مشترک در مرز، با هم تفاهم کنند.

همین و س!

اما در این میان نکته‌ای وجود دارد که قضیه شکایات افغانستان به شورای امنیت را تا حدی مضحک جلوه می‌دهد و آن اینکه سه عضو دائمی شورای امنیت یعنی آمریکا، بریتانیا و فرانسه و یک عضو انتخابی یعنی آلمان در افغانستان حضور نظامی دارند و افغانستان از دست پاکستان نه به شورای امنیت، که در حقیقت به همین کشورها شکایت می‌کند. آیا این شکایات برای اعضای دیگر شورای امنیت چون روسیه و چین خنده‌دار نیست؟ چرا حکومت افغانستان از دست همین کشورها به شورای امنیت شکایت نمی‌کند که حضور نظامی‌شان مانع مداخلات پاکستان در افغانستان نشده است و جنگ آنان به نام مبارزه با تروریسم به گسترش افراط‌گرایی و خشونت انجامیده است در حالی که مجوز حمله نظامی این کشورها به افغانستان را خود همین کشورها در شورای امنیت به پناه جنگ با ترور صادر کرده بودند. تجربه گذشته نشان داده که امید بستن به خارجی‌ها در چنین موارد امیدی عبث و بیهوده خواهد بود و راحل این مشکل فقط عکس‌العمل مناسب و متقابل به جانب مقابل است و بس.

شرق: پس از پایان حصر خانگی، راه‌یافتن به پارلمان و اجازه سفر خارجی به رهبر مخالفان حکومت، دولت‌میانمار بار دیگر اعطاف‌بیشتری به خرج داده و برای سومین دوره متوالی اقدام به آزادی گروهی از زندانیان سیاسی کرده است. به گزارش رویترز، منابع دولتی در برمه، اعلام کرده‌اند که بنا بر ملاحظات بشردوستانه و به منظور کمک به تضمین امنیت کشور و آشتی ملی ۴۶ زندانی مشمول عفو قرار گرفته و آزاد شده‌اند. به گزارش فعالان طرفدار دموکراسی، نیمی از آزادشدگان از زندانیان سیاسی بوده‌اند در ماه‌های اخیر، صدها نفر از کسانی که به دلیل مخالفت با حکومت نظامیان برمه در بازداشت به سر می‌بردند، آزادی خود را باز یافته‌اند. با این حال انگ‌سنان سوچی، رهبر مخالفان برمه، خواستار آزادی ۳۳۰ نفر دیگری شده که با اتهامات سیاسی در حبس به سر می‌برند. دولت نظامی برمه که به دلیل نقض حقوق‌بشر هدف تحریم کشورهای غربی قرار داشت، چندین ماه پیش یک رشته اصلاحات را برای پیشبرد دموکراسی در این کشور به اجرا گذاشته است. حکومت غیرنظامی حاکم بر برمه که از ماه مارس گذشته تصمیم به اصلاحات جدید سیاسی در این کشور گرفته است، در اوایل سال ۲۰۱۲ بسیاری از زندانیان سیاسی این کشور را آزاد کرد و موج آزادی زندانیان سیاسی با استقبال اپوزیسیون این کشور و کشورهای غربی همراه بود. در بین زندانیان سیاسی آزاد شده بسیاری از زندانیان سیاسی طراز اول این کشور به چشم می‌خورند. رهبران جنبش دانشجویی این کشور در سال ۱۹۸۸ و نخست‌وزیر اسبق برمه که در سال ۲۰۰۴ قربانی پاکسازی شده بود، در بین آزادشدگان بودند. این در حالی است که بسیاری از این رهبران سیاسی مخالف با دولت نظامی حاکم بر برمه به زندان‌های طولانی از ۶۵ سال تا ۹۳ سال محکوم شده بودند. تعداد زندانیان سیاسی‌ای که در ژانویه ۲۰۱۲ آزاد شدند ۶۵۱ نفر بودند و آزادی آنان در چارچوب مرحله دوم

عفو عمومی زندانیان سیاسی این کشور صورت گرفت. مرحله نخست آزادی زندانیان در برمه در نوامبر ۲۰۱۱ آغاز شده بود. گفته می‌شود که مراحل عفو عمومی زندانیان سیاسی در این کشور از سوی دولت غیرنظامی برمه، در چارچوب اصلاحات سیاسی برای باز کردن فضای سیاسی کشور و به منظور عادی کردن روابط برمه با کشورهای غربی صورت گرفته است. این در حالی است که در همان مرحله دوم آزادی زندانیان از سوی دولت در میانمار، نیکلا سارکوزی رئیس‌جمهوری فرانسه ضمن یک گفت‌وگوی تلفنی با «انگ‌سان سوچی» برنده جایزه نوبل و مظهر اپوزیسیون برمه، اقدام دولت

ایسنا: مهاتیر محمد، نخست‌وزیر پیشین مالزی می‌گوید که انتخابات پیش روی مالزی بیش از هر چیز دیگری مربوط به نزاع‌ها در مالزی خواهد بود و دلیل این امر هم نزادپرست شدن مردم مالزی است. او افزود: شما باید برای به دست آوردن چیزی، چیز دیگری را از دست بدهید.

مالزیایی‌ها نژادپرستند

«بانک جهانی» برای ۱۳ سال آینده پیش‌بینی کرد رشد ۵ تا ۶/۵ درصدی اقتصاد افغانستان

گروه جهان – حسین موسوی: کشوری فقیر با آب و هوایی نیمه‌بیابانی که به دریا راه ندارد در زمره صم‌العبورترین مناطق جهانی هم به حساب می‌آید. با در نظر گرفتن عوامل یادشده باز هم کارشناسان رشد اقتصادی سالانه نزدیک به پنج‌درصد را برای این کشور پیش‌بینی کرده‌اند؛ «افغانستان» کشوری که در زمینه رشد اقتصادی و درآمد سرانه جزو فقیرترین کشورها به حساب می‌آید اما بانک جهانی می‌گوید که این کشور تا سال ۲۰۲۵ سالانه نزدیک به پنج‌درصد رشد اقتصادی خواهد داشت، حتی در نظر کارشناسان این بانک اگر مدیریت صحیحی هم در افغانستان پیاده نشود این رقم به ۶/۷ خواهد رسید. به گزارش خبرگزاری آلمان، به نقل از گزارش رسمی بانک جهانی که اگر افغانستان رشد اقتصادی شش‌درصدی‌اش را حفظ کند، تا یک نسل دیگر این کشور می‌تواند تولید ناخالص داخلی سرانه‌اش را دو برابر کند. سیاست «بیرنس ریکردر» در این زمینه می‌گوید که درآمد سرانه افغانی‌ها در حال حاضر ۵۲۸ دلار است و با حفظ روند موجود به بالای هزار دلار خواهد رسید. با این وجود افغانستان به آن سه دهه جنگ، اکنون با شورش طالبان و فساد گسترده اداری مواجه است و یکی از فقیرترین کشورهای جهان به حساب می‌آید. بر اساس آمار سال ۲۰۰۸، یک‌سوم جمعیت افغانستان زیر خط فقر زندگی می‌کنند. در ۱۰ سال گذشته به دلیل حضور گسترده نظامی جامعه جهانی در افغانستان و سرازیر شدن کمک‌های بین‌المللی در این کشور، بخش بزرگی از نیروی کار تحصیل‌کرده افغانستان شافل بوده‌اند. اما تراتی‌ها را رکود اقتصادی افغانستان بعد از خروج نیروهای خارجی ابراز شده است. قرار است تا یک هفته دیگر کنفرانسی در توکیو، پایتخت ژاپن برگزار شود و در مورد آینده اقتصادی این کشور گفت‌وگو شود. حامد کزازی، رییس‌جمهوری افغانستان گفته است که در کنفرانس توکیو از جامعه جهانی خواستار کمک سالانه حدود چهارمیلیارد دلاری خواهد شد. «باب سلووم»، رییس بخش افغانستان بانک جهانی گفت که دهه پیش رو «آرزوهای بلند، انتظارات و فرصت‌های بزرگی» را برای افغانستان فراهم می‌کند. او افزود: «هدیریت مناسب بخش زراعت و منابع افغانستان می‌تواند رشد اقتصادی پیش‌بینی شده ۴/۹ درصدی را به رشدی سالانه ۷ درصد افزایش دهد.» گفته می‌شود که افغانستان به ارزش سه‌هزارمیلیارد دلار آمریکایی منابع معدنی زیرزمینی دارد. افغانستان با برخی شرکت‌ها قرارداد استخراج معادن مس و نفت را امضا کرده است. بزرگ‌ترین مشکل افغانستان در حال حاضر راه نداشتن به دریاست. افغانستان در تلاش است که بعد از سال ۲۰۱۴ در کنار کمک‌های نظامی، از کمک اقتصادی جامعه جهانی نیز بهره‌مند شود. مقامات کابل، به این منظور هفته آینده به کنفرانس توکیو می‌روند، اما وجود فساد اداری در ادارات دولتی همچنان مایه نگرانی کشورهای کمک‌کننده است. در این راستا، سلووم هشدار داد که کارهای بیشتری باید انجام شود تا اطمینان حاصل شود که از پول‌های کشورهای کمک دهنده، استفاده مناسب می‌شود. او افزود: «برای اطمینان دادن به مردم افغانستان و جامعه بین‌المللی در مورد مصرف کمک‌های توسعه‌دهنده و نتیجه‌دادن آنها، دولت افغانستان باید مک‌چالش‌های امنیتی و حکومتی همچون فساد اداری مبارزه کند.

جهان

اصلاحات در برمه جدی تر شد

آزادی ۴۶ زندانی برای «آشتی ملی»

غیرنظامی برمه را ستود و آن را اقدامی مهم در باز شدن فضای سیاسی در این کشور دانست. ویلیام هیگ وزیر خارجه انگلستان هم با استقبال از اقدام اخیر دولت غیرنظامی برمه، آن را گامی فراتر در جهت توسعه سیاسی و عادی‌سازی روابط برمه با جهان آزاد دانست. همچنین «هیلاری کلینتون» وزیر خارجه آمریکا ضمن استقبال از این اقدام دولت برمه، اعلام کرد کشور متبوعش آماده برقراری مناسبات دیپلماتیک و گشایش سفارتخانه در این کشور است. در دسامبر ۲۰۱۱، کلینتون به نخستین وزیر امور خارجه ایالات متحده تبدیل شد که پس از تقریباً ۵۰سال از برمه بازدید کرد. او در کنار

انتخابات آلوده

رویترز: آندرس مانوئل لویز اُبرادور که ۳۱ درصد آرای انتخابات را از آن خود کرد، انتخابات روز یکشنبه با پیروزی اتریکه پنیابنه‌تو از حزب نهاد انقلابی را یک انتخابات آلوده توصیف کرد. او اعلام کرد حزب نهاد انقلابی، میلیون‌ها پزو برای خرید آرای رای‌دهندگان خرج کرده است.

نشست با مقامات بلندپایه دولت، همچنین با انگ‌سنان سوچی و سایر رهبران جامعه مدنی و حقوق‌بشر درباره گام‌های اخیر کشور به سوی اصلاحات سیاسی گفت‌وگو کرد. در همان زمان باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا گفت «سوسوهای پیشرفتی» که او در گذشته در برمه دیده بود، «کنون که زندانیان مجدداً به خانواده‌هایشان می‌پیوندند و مردم می‌توانند راه پیش رو به سوی دموکراسی را ببینند، کمی نورانی تر شده‌اند.» او از تصمیم دولت برمه برای برگزاری انتخابات در اول آوریل و صدور اجازه شرکت انگ‌سنان سوچی، رهبر طرفدار دموکراسی و برنده جایزه صلح نوبل و اتحادیه ملی برای دموکراسی در این انتخابات استقبال کرد. اوباما گفت: کارهای بسیار بیشتری برای رسیدگی به خواسته‌های مردم برمه باقی مانده‌اند، ولی ایالات متحده به ادامه تعامل با دولت این کشور متعهد است. انگ‌سنان سوچی فعال سیاسی، مدافع حقوق‌بشر، از مخالفان حکومت نظامی برمه و برنده جایزه صلح نوبل در انتخابات عمومی سال ۱۹۹۰ اتحادیه ملی دموکراسی توانست ۹۹درصد آرای ملی و ۸۱درصد کرسی‌های مجلس را از آن خود کند. او که پیش از این انتخابات نیز در بازداشت خانگی بود، مجموعاً ۱۵ سال از عمر خود را بین ژوئیه سال ۱۹۸۹ تا نوامبر سال ۲۰۱۰ در حصر خانگی به‌سر برده است. اما سرانجام از حصر خانگی آزاد شد و اجازه شرکت در انتخابات پارلمانی را پیدا کرد. او به عنوان نماینده مخالفان از حزب اتحاد برای دموکراسی، به پارلمان راه یافت و سرانجام دولت برمه به او اجازه خروج از کشور داد. سوچی در اولین سفر خارجی خود به اروپا پس از ۱۵ سال، موفق شد رسماً جایزه صلح نوبل خود را از کمیته صلح نوبل دریافت کند. سوچی حالا از سفر اروپایی خود به کشور بازگشته است و برای اصلاحات سیاسی بیشتر در کشورش همچنان به مسیر خود ادامه می‌دهد.

سفر به جزایر مورد مناقشه

رویترز: دیمیتری مدودف، نخست‌وزیر روسیه وارد جزایر مورد مناقشه میان این کشور و ژاپن شد. انتظار می‌رود سفر مدودف، به جزایر کوریل به مناقشات میان این کشور و ژاپن درخصوص شرکت‌کنندگان در نشست گفتند که انتظار یک توافق اعلامی مربوط به حکمرانی به این جزایر دامن زند. او در سال ۲۰۱۰ نیز به این جزایر سفر کرده بود.

پایان نشست مخالفان در قاهره

اسد: از شلیک به هواپیمای ترکیه متاسفیم

نشست دو روزه‌ای که در «قاهره» از روز دوشنبه به منظور رسیدن به وحدت نظر میان اپوزیسیون سوریه برگزار شده به محلی برای بروز اختلاف‌نظر میان نیروهای اپوزسیسیون سوری شد و پایان یافت. برخی از شرکت‌کنندگان در نشست گفتند که انتظار یک توافق عمومی را ندارند، اما امیدوارند که دست‌کم پیشرفتی حاصل شود. همچنین، ناصر القدوه، معاون کوفی عنان، نماینده ویژه «سازمان ملل» و «اتحادیه عرب» برای پایان دادن به بحران سیاسی سوریه، در این اجلاس گفت که اگر مخالفان حکومت سوریه در صدد بهبود وجهه و کسب حمایت مردمی و افزایش موقعیت بین‌المللی خود هستند، باید به وحدت در هدف و نظر دست یابند.

در همین حال خبرها حاکی از آن است که درگیری‌ها در سوریه همچنان ادامه دارد. این مساله باعث شد که نای پیلای، کمیسر عالی حقوق‌بشر سازمان ملل خواهان تعقیب کیفری جاینگاران جنگی در سوریه شود. پیلای پس از شرکت در جلسه غیرعلنی شورای امنیت سازمان ملل گفت که خواست یادشده را با اعضای این نهاد در میان گذاشته است.

در همین راستا، سازمان دیده‌بان حقوق‌بشر مدعی شده که ۲۷ مرکز مخفی سازمان امنیت سوریه را شناسایی کرده که در آنها معترضان بازداشتی مورد شکنجه ماموران قرار گرفته و می‌گیرند.

بنا بر ادعای این سازمان حقوق‌بشری دست‌کم ۲۶ مرکز شکنجه متعلق به سازمان امنیت بوده و یک زندان عادی نیز به این منظور مورد استفاده نیروهای امنیتی قرار می‌گیرد.

قاپ روز

افغانستان: زندگی در پیش رو.

عکس: Reuters

دور و نزدیک

انتخابات پس از نیم قرن

■ **ایلنه:** لیبیایی‌های خارج از لیبی روز گذشته برای نخستین بار پس از نیم قرن برای انتخاب نمایندگان خود در «کنگره عمومی ملی» (پارلمان) به پای صندوق‌های رای رفتند. از سوی دیگر قرار است فرآیند انتخابات نخستین قوه قانونگذاری منتخب در لیبی از زمان تاسیس دولت جدید این کشور در داخل، هفتم ژوئیه آغاز شود. کنگره عمومی ملی لیبی پس از انتخاب اعضای ماموریت دارد که قانون اساسی جدید این کشور را تدوین کند، دولت جدید تشکیل دهد و وظایف قانونی شورای ملی انتقالی این کشور را نیز بر عهده گیرد.

رایزنی برای راه تدار کاتی ناتو

■ **رویترز:** مقام‌های ارشد دولت و ارتش پاکستان برای بررسی بازگشایی راه‌های تدارکاتی نیروهای ناتو مستقر در افغانستان با یکدیگر تبادل‌نظر می‌کنند. این راه‌های تدارکاتی از نوامبر گذشته (هشت ماه پیش) به دنبال حمله هوایی ناتو که به کشته شدن ۲۴ سرباز پاکستانی انجامیده، بسته شد. وزارت خارجه آمریکا پیش از این، از گفت‌وگوی تلفنی هیلاری کلینتون با راجه پرویز اشرف نخست‌وزیر جدید پاکستان در این زمینه خبر داده بود.

فلسطین

دلیل تعویق نشست سازمان ملل

■ **بی‌بی‌سی:** نشست سازمان ملل برای نظارت بر تجارت اسلحه به دلیل پیشنهاد حضور تشکیلات خودگردان فلسطینی به‌عنوان کشور مستقل به جای ناظر با مخالفت رژیم اسرائیل مواجه شده و آغاز این نشست را به تعویق انداخت. این پیشنهاد همچنین به اختلاف‌نظر در مورد نحوه نشستن هیات‌های ناظر، از جمله هیات اعزامی اتحادیه اروپا و واتیکان، منجر شد. موافقان چنین معاهده‌ای مخالفان آن را به تلاش برای وقت‌کشی متهم کرده‌اند.

ده‌ها کشته و زخمی دیگر در عراق

■ **ایلنه:** مسوولان محلی از انفجار یک خودرو بمب‌گذاری شده در شهر «دیوانیه» در جنوب عراق و کشته و زخمی شدن ۶۵ نفر خبر می‌دهند. این مسوولان افزودند که در اثر انفجار این خودرو بمب‌گذاری‌شده در بازاری شلوغ در شهر دیوانیه ۲۵ نفر کشته و ۴۰ نفر دیگر زخمی شدند. این انفجار در حالی رخ می‌دهد که پیش از این، منابع امنیتی عراقی اعلام کرده بودند که در انفجار دو بمب در مسیر زیاران شیعه در نزدیکی شهر کربلا چهار نفر کشته و ۲۱ نفر دیگر زخمی شدند.

کوزوو در یک قدمی استقلال

■ **یورونیوز:** نخست‌وزیر کوزوو روز دوشنبه را «روزی تاریخی» برای این کشور نامید چرا که گروهی بین‌المللی متشکل از کشورهای قدرتمند غربی در نشست خود در اتریش اعلام کردند که از دو ماه دیگر کوزوو توانایی اداره خود را بدون نظارت اتحادیه اروپا دارد. البته نیروهای نظامی ناتو و اتحادیه اروپا همچنان در این کشور باقی خواهند ماند تا در صورت بروز دوباره درگیری‌های نژادی، بتوانند آرامش را در منطقه حفظ کنند. از زمان اعلام استقلال کوزوو درگیری‌های نژادی بین صرب‌تبارهای نزدیک مرز و دولت مرکزی ادامه داشته است.

مقاومت تویتیر در برابر دادگاه

■ **بی‌بی‌سی:** دادگاهی در آمریکا از تویتیر خواسته تا پیام‌ها و اطلاعات خصوصی یکی از معترضان نیویورکی را به آنها بدهد که در جریان اشغال وال‌استریت بازداشت شده است. شرکت تویتیر در پاسخ به این درخواست گفته که این نوشته‌ها بیشتر به آن فرد تعلق دارد و نه به شرکت تویتیر. یک قاضی هم در جواب گفته این عمل، حریم خصوصی مالکوم هریس را خنده‌دار نمی‌کند. پیش از این اتحادیه آزادی‌های شهروندی آمریکا از تویتیر برای دفاع از حق آزادی بیان ستایش کرده بود.

آزادی همکاران دادگاه لاهه

■ **یورونیوز:** چهار همکار «دادگاه کیفری بین‌المللی» مستقر در لاهه، پس از آزادی در لیبی و ترک یک کشور وارد رم، پایتخت ایتالیا شدند. آنها نزدیک یک ماه قبل به طن تجسس، به بازداشت شبه‌نظامیان شهر زنταν در شمال غربی لیبی درآمدند. چهار فرساده دادگاه کیفری بین‌المللی برای دیدار با سفیرالاسلام قذافی، فرزند معمر قذافی به شهر زنταν رفته بودند که شبه‌نظامیان آنها را دستگیر کردند. ملیندا تیلور، یک وکیل استرالیایی دادگاه کیفری بین‌المللی از افراد بازداشت شده بود.

۴ ژوئیه ۱۹۱۸

مرگ آخرین تزار

■ نیکلای الکساندر روپچ روموف با نیکلای دوم واپسین تزار روسیه، که با انقلاب ۱۹۱۷ روسیه به پایان دوران خود رسیده بود، به دست بلشویک‌ها کشته شد. در ۱۹۱۵ سنن پترزبورگ دچار آشوب شد و گروهی از سربازان سر به شورش برداشتند. تزار به اندر کسانیکه او را به انجام اصلاحات برای پیشگیری از انقلاب می‌خواندند توجهی نکرد. ولی با انقلاب بلشویکی بنیاد سه سده فرمانروایی دودمان روموف بر روسیه برچیده شد. در آغاز ماه مارس دولت موقت تزار و خانواده‌اش را در کاخی در ۱۵ کیلومتری جنوب پترزگراک بازداشت کردند و در اکتبر که بلشویک‌ها بر سر کار آمدند، تزار و خانواده‌اش را کشتند.